364L0224

4.4.64 ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ 869/64

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

τῆς 25ης Φεβρουαρίου 1964

περί τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ δικαιώματος ἐγκαταστάσεως καί τῆς ἐλεύθερης παροχῆς ὑπηρεσιῶν γιά τίς διαμεσολαβητικές δραστηριότητες στό ἐμπόριο, τή βιομηχανία καί τή βιοτεχνία

(64/224/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, καί ἰδίως τό ἄρθρο 54 παράγραφοι 2 καί 3 καί τό ἄρθρο 63 παράγραφοι 2 καί 3,

τό γενικό πρόγραμμα γιά τήν κατάργηση τῶν περιορισμῶν στήν ἐλευθερία ἐγκαταστάσεως([1]), καί ἰδίως τόν Τίτλο IV/Α,

τό γενικό πρόγραμμα γιά τήν κατάργηση τῶν περιορισμῶν στήν ἐλεύθερη παροχή ὑπηρεσιῶν([2]), καί ἰδίως τόν Τίτλο V/Γ,

τήν πρόταση τῆς Ἐπιτροπῆς,

τή γνώμη τῆς Συνελεύσεως([3]),

τή γνώμη τῆς Οἰκονομικῆς καί Κοινωνικῆς Ἐπιτροπῆς([4]),

Ἐκτιμώντας:

ὅτι τά γενικά προγράμματα προβλέπουν τήν κατάργηση, πρό τοῦ τέλους τοῦ δευτέρου ἔτους τοῦ δευτέρου σταδίου, κάθε διακριτικῆς μεταχειρίσεως πού βασίζεται στήν ἰθαγένεια καί ἀφορᾶ τήν ἐγκατάσταση καί τήν παροχή ὑπηρεσιῶν διαμεσολαβητῶν στό ἐμπόριο, τή βιομηχανία καί τή βιοτεχνία· ὅτι ὁρισμένες δραστηριότητες τῶν διαμεσολαβητῶν δέν καλύπτονται ἀπό τήν παρούσα ὁδηγία, εἴτε διότι ἀνήκουν σέ τομεῖς δραστηριότητας γιά τούς ὁποίους θά θεσπισθοῦν ἰδιαίτερες ὁδηγίες, εἴτε διότι, σύμφωνα μέ τά γενικά προγράμματα, θά πρέπει νά ἐλευθερωθοῦν μεταγενέστερα· ὅτι ἡ παρούσα ὁδηγία δέν ἐφαρμόζεται στίς δραστηριότητες τῶν διαμεσολαβητῶν στόν τομέα τοῦ χονδρικοῦ ἐμπορίου, τῆς βιομηχανίας ἤ τῆς βιοτεχνίας τοξικῶν προϊόντων καί παθογόνων οὐσιῶν· ὅτι στά Κράτη μέλη γιά τίς δραστηριότητες αὐτές τίθενται ἰδιαίτερα προβλήματα πού ἀφοροῦν τήν προστασία τῆς δημοσίας ὑγείας, λόγω τῶν ἐν ἰσχύι νομοθετικῶν, κανονιστικῶν καί διοικητικῶν διατάξεων·

ὅτι πρέπει σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ γενικοῦ προγράμματος γιά τήν κατάργηση τῶν περιορισμῶν στό δικαίωμα ἐγκαταστάσεως, οἱ περιορισμοί πού ἀφοροῦν τό δικαίωμα συμμετοχῆς σέ ἐπαγγελματικές ὀργανώσεις νά καταργηθοῦν κατά τό μέτρο πού οἱ ἐπαγγελματικές δραστηριότητες τοῦ ἐνδιαφερομένου συνεπάγονται ἄσκηση τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ·

ὅτι τό νομικό καθεστώς πού ἐφαρμόζεται στούς ἐργαζομένους μισθωτούς πού συνοδεύουν τόν παρέχοντα ὑπηρεσίες ἤ ἐνεργοῦν γιά λογαριασμό του διέπεται ἀπό τίς διατάξεις, πού θεσπίσθηκαν κατ' ἐφαρμογή τῶν ἄρθρων 48 καί 49 τῆς συνθήκης· ὅτι πάντως γιά τούς περιορισμούς στήν ἐλεύθερη παροχή ὑπηρεσιῶν πρέπει νά προβλεφθεῖ στά πλαίσια τῆς παρούσης ὁδηγίας ἡ κατάργησή τους γιά τούς μισθωτούς διαμεσολαβητές πού ἐργάζονται γιά μία ἤ περισσότερες βιομηχανικές, ἐμπορικές ἤ βιοτεχνικές ἐπιχειρήσεις·

ὅτι πράγματι ἡ δραστηριότητα τῶν μισθωτῶν διαμεσολαβητῶν διαχωρίζεται μερικές φορές δυσχερῶς ἀπό αὐτή τῶν μή μισθωτῶν ἀντιπροσώπων, διότι ὁ νομικός διαχωρισμός μεταξύ τῶν δύο δέν εἶναι ὁ ἴδιος στίς ἕξη χῶρες· ὅτι οἱ δραστηριότητες τῶν μισθωτῶν διαμεσολαβητῶν ἐμπίπτουν στήν ἴδια οἰκονομική κατηγορία μέ ἐκείνη τῶν μή μισθωτῶν ἀντιπροσώπων καί δέν θά ἦταν εὔκολο οὔτε χρήσιμο νά διαχωρισθεῖ ἡ ἐλευθέρωση αὐτοῦ τοῦ πολύ εἰδικοῦ τύπου παροχῆς ὑπηρεσιῶν σέ σειρά μέτρων μερικῆς ἐλευθερώσεως, τά ὁποῖα θά ἰσχύσουν ὅταν καί ὁποτε ἐλευθερωθοῦν οἱ δραστηριότητες τῶν ἐργοδοτῶν·

ὅτι ἐξ ἄλλου, θά θεσπισθοῦν ἰδιαίτερες ὁδηγίες, πού θά ἐφαρμόζονται γενικά σέ ὅλες τίς μή μισθωτές δραστηριότητες σ' ὅτι ἀφορᾶ τά θέματα εἰσόδου καί διαμονῆς δικαιούχων, καθώς καί, ὅπου εἶναι ἀπαραίτητο,

([1]) ΕΕ ἀριθ. 2 τῆς 15.1.1962, σ. 36/52.
([2]) ΕΕ ἀριθ. 2 τῆς 15.1.1962, σ. 32/62.
([3]) ΕΕ ἀριθ. 33 τῆς 4.3.1963, σ. 466/63.
([4]) ΕΕ ἀριθ. 56 τῆς 4.4.1964, σ. 876/64.

ὁδηγίες γιά τόν συντονισμό τῶν ἐγγυήσεων, τίς ὁποῖες τά Κράτη μέλη ἀπαιτοῦν ἀπό τίς ἑταιρίες γιά τήν προστασία τῶν συμφερόντων τῶν ἑταίρων καί τῶν τρίτων·

ὅτι γιά τήν ἐφαρμογή τῶν διατάξεων πού ἀφοροῦν τό δικαίωμα ἐγκαταστάσεως καί τήν ἐλεύθερη παροχή ὑπηρεσιῶν, ἡ ἐξομοίωση τῶν ἑταιριῶν μέ φυσικά πρόσωπα ὑπηκόους τῶν Κρατῶν μελῶν, ὑπόκειται μόνον στίς προϋποθέσεις πού προβλέπονται στό ἄρθρο 58 καί ἐνδεχομένως στήν προϋπόθεση πραγματικοῦ καί συνεχοῦς δεσμοῦ μέ τήν οἰκονομία ἑνός Κράτους μέλους καί ὅτι κατά συνέπεια δέν πρέπει νά ἀπαιτεῖται γιά νά μπορέσουν οἱ ἑταιρίες αὐτές νά ὑπαχθοῦν στίς ἐν λόγω διατάξεις πρόσθετη προϋπόθεση ἰδίως εἰδική ἄδεια ἐφ' ὅσον τοῦτο δέν ἀπαιτεῖται ἀπό τίς ἐθνικές ἑταιρίες γιά τήν ἄσκηση οἰκονομικῆς δραστηριότητος· ὅτι ἡ ἐξομοίωση αὐτή πάντως δέν δημιουργεῖ κώλυμα στήν εὐχέρεια τῶν Κρατῶν μελῶν νά ἀπαιτοῦν ἀπό τίς κεφαλαιουχικές ἑταιρίες νά ἐμφανίζονται στίς χῶρες τους ὑπό τήν ἐπωνυμία πού προβλέπεται στή νομοθεσία τοῦ Κράτους μέλους σύμφωνα μέ τήν ὁποία ἔχουν συσταθεῖ καί νά ὁρίζουν στά ἐμπορικά ἔγγραφα πού χρησιμοποιοῦν στό Κράτος μέλος ὑποδοχῆς τό ὕψος τοῦ καλυφθέντος κεφαλαίου, ὅτι, ἐπιπλέον, σέ μερικά Κράτη μέλη οἱ δραστηριότητες τῶν διαμεσολαβητῶν στό ἐμπόριο, τή βιομηχανία καί τή βιοτεχνία διέπονται ἀπό διατάξεις σχετικές μέ τήν πρόσβαση στό ἐπάγγελμα, ἐνῶ ἄλλα Κράτη θά θέσουν σέ ἰσχύ, ὅπου εἶναι ἀπαραίτητο, παρόμοιες διατάξεις· ὅτι ὡς ἐκ τούτου, ὁρισμένα μεταβατικά μέτρα, πού προορίζονται νά διευκολύνουν τήν ἀνάληψη καί ἄσκηση τοῦ ἐπαγγέλματος ἀπό ὑπηκόους ἄλλων Κρατῶν μελῶν θά ἀποτελέσουν ἀντικείμενο ἰδιαίτερης ὁδηγίας,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Ἄρθρο 1

Τά Κράτη μέλη καταργοῦν, ὅσον ἀφορᾶ τά φυσικά πρόσωπα, καί τίς ἑταιρίες, πού προβλέπονται στόν Τίτλο I τῶν γενικῶν προγραμμάτων σχετικά μέ τήν κατάργηση τῶν περιορισμῶν στό δικαίωμα ἐγκαταστάσεως καί στήν ἐλεύθερη παροχή ὑπηρεσιῶν (πού στό ἑξῆς καλοῦνται «δικαιοῦχοι»), τούς περιορισμούς πού ἀναφέρονται στόν Τίτλο III τῶν ἐν λόγω γενικῶν προγραμμάτων ὅσον ἀφορᾶ τήν ἀνάληψη καί τήν ἄσκηση τῶν δραστηριοτήτων πού καθορίζονται στά ἄρθρα 2 καί 3.

Ἄρθρο 2

Οἱ διατάξεις τῆς παρούσης ὁδηγίας ἐφαρμόζονται:

1. Στίς ἀκόλουθες μή μισθωτές δραστηριότητες:

α) 'Επαγγελματικές δραστηριότητες διαμεσολαβητοῦ ἐξουσιοδοτημένου δυνάμει μιᾶς ἤ περισσοτέρων ἐντολῶν νά προετοιμάζει ἤ νά προβαίνει σέ ἐμπορικές συναλλαγές ἐπ' ὀνόματι καί γιά λογαριασμό τρίτου.

β) 'Επαγγελματικές δραστηριότητες διαμεσολαβητοῦ, ὁ ὁποῖος χωρίς νά ἔχει διαρκή ἐξουσιοδότηση, φέρει σ' ἐπαφή πρόσωπα, πού ἐπιθυμοῦν νά συμβληθοῦν ἀπ' εὐθείας ἤ προετοιμάζει τίς ἐμπορικές συναλλαγές τους ἤ ὑποβοηθεῖ τή σύναψή τους.

γ) 'Επαγγελματικές δραστηριότητες διαμεσολαβητοῦ, ὁ ὁποῖος προβαίνει ἐπ' ὀνόματί του σ' ἐμπορικές συναλλαγές γιά λογαριασμό τρίτου.

δ) 'Επαγγελματικές δραστηριότητες διαμεσολαβητοῦ, ὁ ὁποῖος πραγματοποιεῖ χονδρικές πωλήσεις μέ πλειστηριασμό γιά λογαριασμό τρίτου.

2. Στίς δραστηριότητες παροχῆς ὑπηρεσιῶν πού πραγματοποιοῦνται κατ' ἐπάγγελμα ἀπό μισθωτό διαμεσολαβητή στήν ὑπηρεσία μιᾶς ἤ περισσοτέρων ἐμπορικῶν, βιομηχανικῶν ἤ βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων. 'Ο μισθωτός αὐτός διαμεσολαβητής καθώς καί οἱ ἐπιχειρήσεις, γιά τίς ὁποῖες ἐργάζεται, πρέπει νά διαμένουν ἤ νά εἶναι ἐγκατεστημένοι σέ ἄλλο Κράτος μέλος ἀπό τό Κράτος στό ὁποῖο παρέχονται οἱ ὑπηρεσίες.

Μεταξύ τῶν δραστηριοτήτων πού ἀναφέρονται στήν παράγραφο 1 συμπεριλαμβάνεται ἐκείνη τῶν διαμεσολαβητῶν πού ζητοῦν παραγγελίες μεταβαίνοντες ἀπό οἰκία σέ οἰκία.

Ἄρθρο 3

Οἱ περιορισμοί τῶν δραστηριοτήτων, πού ἀπαριθμοῦνται στό ἄρθρο 2, καταργοῦνται ὁποιαδήποτε κι ἄν εἶναι ἡ ὀνομασία τῶν προσώπων πού ἀσκοῦν τέτοια δραστηριότητα.

'Επί τοῦ παρόντος οἱ συνήθεις χαρακτηρισμοί πού χρησιμοποιοῦνται στά Κράτη μέλη εἶναι οἱ ἀκόλουθοι:

	Γιά τούς μή μισθωτούς	Γιά τούς μισθωτούς
Στό Βέλγιο:	Agent Commercial	Commis-voyageur
	Représentant autonome	Voyageur de commerce
	Courtier	Représentant de commerce
	Commissionaire	
	Organisateur de ventes aux enchères en gros	
	Handelsagent	Handelsreiziger
	Handelsvertegenwoordiger	Handelsvertegenwoordiger
	Makelaar	
	Commissionair	
	Veilinghouder-groothandel	
Στή Γερμανία:	Handelsvertreter	Handlungsgehilfe
	Handelsmakler	(Handelsreisender)
	Kommissionär	
	Grosshandelsversteigerer	
Στήν Γαλλία:	Agent commercial (ou représentant mandataire)	Représentant de commerce
		Voyageur de commerce (ou commis-voyageur)
	Courtier libre	Placier
	Courtier inscrit et assermenté	
	Commissionnaire	
Στήν 'Ιταλία:	Agente di commercio	Agente
	Rappresentante	Viaggiatore di commercio
	Mediatore	Piazzista
	Commissionario	
	Astatore	
Στό Λουξεμβοῦργο:	Représentant de commerce autonome	Commis-voyageur
		Représentant de commerce
	Courtier	
	Commisionnaire	
Στίς Κάτω Χῶρες:	Handelsagent	Handelsreiziger
	Makelaar in roerende goederen	
	Commissionair	
	Veilinghouder-groothandel	

"Αρθρο 4

1. 'Εξαιροῦνται ἀπό τό πεδίο ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης ὁδηγίας σ' ὅλα τά Κράτη μέλη οἱ δραστηριότητες τῶν διαμεσολαβητῶν στά θέματα:

– ἀσφαλειῶν παντός εἴδους (ἰδίως ἀσφαλιστικοί πράκτορες, μεσίτες καί ἐμπειρογνώμονες ἀσφαλίσεως)·

– τραπεζῶν καί ἄλλων χρηματοδοτικῶν ἱδρυμάτων (εἰδικότερα πράκτορες συναλλάγματος, χρηματομεσίτες, μεσίτες ἐνυποθήκων δανείων καί ἄλλοι)·

– συναλλαγῶν ἐπί ἀκινήτων (πράκτορες καί μεσίτες, κτηματομεσίτες ἀκινήτων)·

– μεταφορῶν (ἰδίως ναυλομεσίτες – μεσίτες διερμηνέων καί ὁδηγῶν σκαφῶν, πράκτορες μεταφορῶν, ἐκτελωνιστές καί ταξιδιωτικά πρακτορεῖα)·

- τοξικῶν προϊόντων καί παθογόνων οὐσιῶν·
- ἰατρικῶν καί φαρμακευτικῶν προϊόντων·
- ἄνθρακος.

2. 'Εξαιροῦνται τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῆς παρούσης ὁδηγίας ὅσον ἀφορᾶ τό ἐνδιαφερόμενο Κράτος μέλος οἱ δραστηριότητες πού στό Κράτος αὐτό συνεπάγονται ἄσκηση δημοσίας ἐξουσίας.

Πρόκειται:

στήν Γαλλία: γιά τήν πώληση μέ πλειστηριασμό ἀγαθῶν καί ἄλλων κινητῶν ἀπό μέρους δημοσίων λειτουργῶν (*Officiers publics* ἤ *officiers ministériels*)·

στήν 'Ιταλία: γιά τήν πώληση μέ πλειστηριασμό ἐμπορευμάτων ἀπό *publici mediatori*·

στή Γερμανία, στό Βέλγιο, στό Λουξεμβοῦργο καί στίς Κάτω Χῶρες: γιά τήν συμμετοχή δικαστικοῦ ὑπαλλήλου καί συμβολαιογράφου σέ δημοπρασίες – court bailiffs καί notaries·

στό Λουξεμβοῦργο: γιά τή δραστηριότητα διαμεσολαβητοῦ στό ἐμπόριο ζώων πρός σφαγή.

"Αρθρο 5

1. Τά Κράτη μέλη καταργοῦν ἐκείνους ἰδίως τούς περιορισμούς οἱ ὁποῖοι:

α) παρακωλύουν τήν ἐγκατάσταση δικαιούχων ἤ τήν παροχή ὑπ' αὐτῶν ὑπηρεσιῶν στήν χώρα ὑποδοχῆς ὑπό τούς αὐτούς ὅρους καί τά αὐτά δικαιώματα ὅπως καί οἱ ἡμεδαποί·

β) ἀπορρέουν ἀπό διοικητική πρακτική, ἡ ὁποία ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τήν διακριτική σέ σχέση μέ τούς ἡμεδαπούς μεταχείριση τῶν δικαιούχων.

2. Μεταξύ τῶν περιορισμῶν πού πρέπει νά καταργηθοῦν συμπεριλαμβάνονται εἰδικότερα ἐκεῖνοι πού ἀποτελοῦν ἀντικείμενο διατάξεων πού ἐμποδίζουν ἤ περιορίζουν τήν ἐγκατάσταση τῶν δικαιούχων ἤ τήν ὑπ' αὐτῶν παροχή ὑπηρεσιῶν, ὅπως:

α) *Στή Γερμανία:*

- ἡ ὑποχρέωση κατοχῆς ἐπαγγελματικῆς ταυτότητος (*Reisegewerbekarte*) περιοδεύοντος ἐμπόρου, πρός τόν σκοπόν ἀναζητήσεως διά προσωπικῆς ἐπαφῆς πελατείας, στό πλαίσιο τῆς ἐμπορικῆς δραστηριότητος τῆς πελατείας αὐτῆς (*Gewerbeordnung*, παράγραφος 55δ, ἔκδοση τῆς 7ης Φεβρουαρίου 1960, Νόμος 30 Νοεμβρίου 1960)·
- ἡ ὑποχρέωση ἐξετάσεως τῶν οἰκονομικῶν ἀναγκῶν κατά τήν ἔκδοση τῆς ἀδείας περιοδεύοντος ἐμπόρου, πού ἐπιτρέπει τήν ἀναζήτηση πελατείας σέ ἰδιῶτες (*Bedürfnisprüfung*), μέ σκοπό τήν λήψη παραγγελιῶν καί ὁ περιορισμός τῆς ἐκτάσεως ἰσχύος (*Gewerbeordnung*), τῆς ἐν λόγω ἀδείας παράγραφος 55δ, ἔκδοση τῆς 5 Φεβρουαρίου 1960, *Bundesgesetzblatt* I, σ. 61, παροράματα σ. 92, Νόμος 30 Νοεμβρίου 1960)·
- ἡ ὑποχρέωση κατοχῆς ἀδείας γιά κάθε ἀλλοδαπό νομικό πρόσωπο πού ἐπιθυμεῖ νά ἀσκήσει ἐπαγγελματική δραστηριότητα στήν ἐπικράτεια τῆς 'Ομοσπονδιακῆς Δημοκρατίας (*Gewerbeordnung*, παράγραφος 12 καί *Aktiengesetz*, παράγραφος 292)·

β) *Στό Βέλγιο:*

- ἡ ὑποχρέωση κατοχῆς δελτίου ἐπαγγελματικῆς ταυτότητος (*carte professionelle*) (*Arrêté royal No* 62 τῆς 16 Νοεμβρίου 1939, *Arrêté ministeriel* τῆς 17 Δεκεμβρίου 1945 καί *Arrêté ministeriel* τῆς 11 Μαρτίου 1954)·

γ) *Στή Γαλλία:*

- ἡ ὑποχρέωση κατοχῆς δελτίου ταυτότητος ἀλλοδαποῦ ἐμπόρου (*carte d'identité d'étranger commerçant*) (*Décret-loi* τῆς 12 Νοεμβρίου 1938, *Décret* τῆς 2 Φεβρουαρίου 1939, Νόμος τῆς 8 'Οκτωβρίου 1940, Νόμος τῆς 10 'Απριλίου 1954, *Décret* ἀριθ. 59-852 τῆς 9 'Ιουλίου 1959)·
- ἡ ὑποχρέωση κατοχῆς γαλλικῆς ἰθαγένειας γιά κάθε πρόσωπο, πού ἐπιθυμεῖ νά ἀσκήσει τό ἐπάγγελμα τοῦ *Mandataire et Approvisionneur aux Halles de Paris* (*Décret* τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1960, "Αρθρο 9)·

δ) *Στήν 'Ιταλία:*

- ἡ ὑποχρέωση κατοχῆς ἀδείας, πού χορηγεῖται ἀπό τούς *questore* στούς *agenti, rappresentati, commessi viaggiatori* καί *piazzisti* ("Αρθρο 127 τοῦ κωδικοποιημένου κειμένου τῶν *Leggi di Publica Sicurezza*, πού ἐνεκρίθη ὑπό τοῦ *Regio Decreto*, ἀριθ. 773 τῆς 18 'Ιουνίου 1931 καί ἄρθρο 243 τοῦ *Regolamento*, πού συμπληρώνει τό κωδικοποιημένο κείμενο πού ἐνεκρίθη μέ τό *Regio Decreto* ἀριθ. 635 τῆς 6 Μαΐου 1940)·
- ἡ ὑποχρέωση κατοχῆς τῆς ἰταλικῆς ὑπηκοότητας ὡς προϋπόθεση δυνατότητας ἐγγραφῆς στό *Ruolo dei mediatori* (Νόμος ἀριθ. 253 τῆς 21 Μαρτίου 1959)·

ε) *Στό Λουξεμβοῦργο:*

- ἡ ὑποχρέωση κατοχῆς ἀδείας περιορισμένης χρονικῆς ἰσχύος πού χορηγεῖται σέ ἀλλοδαπούς σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 21 τοῦ Νόμου τοῦ Λουξεμβούργου τῆς 2 'Ιουνίου 1962 (*Mémorial* A ἀριθ. 31 τῆς 19 'Ιουνίου 1962)·

"Αρθρο 6

1. Τά Κράτη μέλη μεριμνοῦν ὥστε οἱ δικαιοῦχοι τῆς παρούσης ὁδηγίας νά ἔχουν τό δικαίωμα συμμετοχῆς σέ ἐπαγγελματικές ὀργανώσεις ὑπό τούς αὐτούς ὅρους καί μέ τά αὐτά δικαιώματα καί ὑποχρεώσεις ὅπως καί οἱ ἡμεδαποί.

2. Σέ περίπτωση ἐγκαταστάσεως, τό δικαίωμα συμμετοχῆς στίς ὀργανώσεις αὐτές συνεπάγεται τό δικαίωμα ἐκλογῆς ἤ τό δικαίωμα διορισμοῦ σέ διοικητικές θέσεις τῶν ὀργανώσεων αὐτῶν.

Οἱ διοικητικές αὐτές θέσεις πάντως εἶναι δυνατόν νά προορίζονται γιά τούς ἡμεδαπούς, ἐφ' ὅσον ἡ ὀργάνωση αὐτή μετέχει δυνάμει διατάξεως νομοθετικοῦ ἤ κανονιστικοῦ χαρακτῆρα στήν ἄσκηση δημοσίας ἐξουσίας.

3. Στό Μέγα Δουκᾶτο τοῦ Λουξεμβούργου ἡ ἰδιότης τοῦ μέλους τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου καί τοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἰδιωτικῶν Ὑπαλλήλων δέν δίνει στούς δικαιούχους βάσει τῆς παρούσης ὁδηγίας τό δικαίωμα συμμετοχῆς στήν ἀνάδειξη τῶν διοικητικῶν ὀργάνων τῶν Ἐπιμελητηρίων αὐτῶν.

Ἄρθρο 7

Οὐδέν Κράτος μέλος παρέχει στούς ὑπηκόους του πού μεταβαίνουν σέ ἄλλο Κράτος μέλος μέ σκοπό τήν ἄσκηση μιᾶς ἀπό τίς δραστηριότητες πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 2, ὁποιαδήποτε βοήθεια πού μπορεῖ νά νοθεύσει τούς ὅρους ἐγκαταστάσεως.

Ἄρθρο 8

1. Ἄν Κράτος μέλος ὑποδοχῆς ἀπαιτεῖ ἀπό τούς ὑπηκόους του, γιά τήν πρόσβαση σέ μία ἀπό τίς δραστηριότητες πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 2, ἀπόδειξη ἐντιμότητος καθώς καί ἀπόδειξη μή κηρύξεως σέ πτώχευση ἤ μία ἀπό τίς ἀποδείξεις αὐτές, τό Κράτος αὐτό δέχεται ὡς ἐπαρκή ἀπόδειξη προκειμένου γιά ὑπηκόους ἄλλων Κρατῶν μελῶν τήν προσαγωγή ἀποσπάσματος ποινικοῦ μητρώου ἐλλείψει δέ τούτου, ἑνός ἰσοδυνάμου ἐγγράφου, πού ἔχει ἐκδοθεῖ ἀπό ἁρμόδια δικαστική ἤ διοικητική ἀρχή τῆς χώρας καταγωγῆς ἤ προελεύσεως ἀπό τό ὁποῖο προκύπτει, ὅτι οἱ ἀπαιτήσεις αὐτές ἱκανοποιοῦνται.

Ἐν τούτοις στήν περίπτωση τῶν διαμεσολαβητῶν, πού μεταβαίνουν ἀπό οἰκία σέ οἰκία πρός ἀναζήτηση παραγγελιῶν δύνανται ἐπίσης νά ληφθοῦν ὑπ' ὄψη γεγονότα διαφορετικά ἀπό αὐτά πού δύνανται νά ἀναφέρονται στό ἔγγραφο τῆς προηγουμένης παραγράφου ἄν τά γεγονότα αὐτά ἔχουν ἐπισήμως πιστοποιηθεῖ καί ἀποδεικνύουν, ὅτι ὁ ἐνδιαφερόμενος δέν πληροῖ ὅλους τούς ὅρους ἐντιμότητος γιά νά ἀσκήσει τήν δραστηριότητα αὐτή. Πάντως ὁ ἔλεγχος αὐτός δέν διεξάγεται κατά τρόπο συστηματικό.

2. Ἄν ἡ χώρα καταγωγῆς ἤ προελεύσεως δέν χορηγεῖ τέτοιο ἔγγραφο ὅσον ἀφορᾶ τήν μή πτώχευση, τοῦτο εἶναι δυνατόν νά ἀντικατασταθεῖ ἀπό ἔνορκη δήλωση τοῦ ἐνδιαφερομένου ἐνώπιον ἁρμοδίας δικαστικῆς ἤ διοικητικῆς ἀρχῆς, συμβολαιογράφου ἤ ἁρμοδίου ἐπαγγελματικοῦ ἤ ἐμπορικοῦ ὀργανισμοῦ τῆς χώρας καταγωγῆς ἤ προελεύσεως.

3. Τά ἔγγραφα πού ἐκδίδονται σύμφωνα μέ τήν παράγραφο 1 ἤ τήν παράγραφο 2 δέν εἶναι δυνατόν νά ὑποβληθοῦν μετά τήν πάροδο τριῶν μηνῶν ἀπό τήν ἡμερομηνία ἐκδόσεώς τους.

4. Τά Κράτη μέλη ὁρίζουν ἐντός τῆς προθεσμίας πού προβλέπεται στό ἄρθρο 10 τίς ἀρχές καί ὀργανισμούς πού εἶναι ἁρμόδιοι γιά τήν ἔκδοση τῶν ἐγγράφων αὐτῶν ἐνημερώνουν δέ ἀμέσως περί αὐτοῦ τά ἄλλα Κράτη μέλη καί τήν Ἐπιτροπή.

Ἄρθρο 9

Ἐκεῖνα τά Κράτη μέλη, ὅπου ἡ ἀνάληψη τῶν δραστηριοτήτων ἐξαρτᾶται ἀπό ὁρκοδοσία, μεριμνοῦν ὥστε ὁ συνήθης τύπος τοῦ ὅρκου νά εἶναι τέτοιος ὥστε νά δύναται ἐπίσης νά δοθεῖ καί ἀπό ἀλλοδαπούς ὑπηκόους. Στήν ἀντίθετη περίπτωση, τά Κράτη μέλη καθιερώνουν ἕναν κατάλληλο καί ἰσότιμο τύπο ὅρκου.

Ἄρθρο 10

Τά Κράτη μέλη λαμβάνουν τά μέτρα πού εἶναι ἀναγκαῖα γιά νά συμμορφωθοῦν πρός τήν παρούσα ὁδηγία ἐντός ἕξη μηνῶν ἀπό τῆς κοινοποιήσεώς της καί ἐνημερώνουν ἀμέσως περί αὐτοῦ τήν Ἐπιτροπή.

Ἄρθρο 11

Ἡ παρούσα ὁδηγία ἀπευθύνεται στά Κράτη μέλη.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 25 Φεβρουαρίου 1964.

Γιά τό Συμβούλιο

Ὁ Πρόεδρος

H. FAYAT